

**Liturgie leerdienst
Emmen, 26 juni 2016
Thema: Goede werken –
't kan niet anders!**

Votum

Zegengroet

*Genade voor u en vrede van God onze Vader in de Heer Jezus Christus.
[Amen]*

Zingen: **Gezang 158**

Bediening van de doop aan Erik Lubberts. Na de doop zingen: **Opwekking 770**

Gebed

Bijbellezing: **Openbaring 3:14-22** (*gelezen door...*)

Zingen: **Psalm 15:1-4**

Preek n.a.v. **Zondag 24 HC**

Amenlied: **LvdK 78:1-4**

Dankzegging en gebed

Geloofsbelijdenis, zingen: **Gezang 179a**

Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door...*)

Slotzang: **Gezang 164** (*geleerd door de kids van de basisschool*)

Zegen

De Here zegene en behoede u. De Here doe zijn aanschijn over u lichten en zij u genadig. De Here verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede. [Amen]

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

[dia1] Genade verandert je.

Boek/film 'les miserables' [dia2] – Jean Valjean (verhaal vertellen)

Na negentien jaar gevangenschap is Jean Valjean vrij. Maar door zijn verleden wil niemand iets met hem te maken hebben. Als hij vraagt om onderdak wordt hij overal de deur gewezen. Door een vrouw die medelijden met hem heeft omdat hij in de buitenlucht moet slapen, wordt hij naar de bisschop van Digne gestuurd. Deze wordt zo'n beetje als heilige beschouwt door al het liefdadigheidswerk dat hij verricht. Deze bisschop geeft hem voedsel en onderdak, ook al is hij op de hoogte van het verleden van Jean. 's Nachts wordt Jean echter wakker en hij kan de gedachte aan het zilverwerk van de bisschop niet weerstaan. Hij sluipt de kamer van Myriel in en steelt het kostbare werk. Als de bisschop bemerkt dat het tafelzilver is gestolen is hij niet kwaad. Hij voorkomt zelfs dat Jean weer in de gevangenis terecht komt door hem tegenover de politie te verdedigen. De met stomheid geslagen Jean krijgt ook de twee zilveren kandelaars mee van de bisschop, met de boodschap dat hij nu niet meer tot het kwade behoort. Daardoor komt hij al snel tot inkeer, hij begint een nieuw leven.

Genade verandert je.

Preek n.a.v. Zondag 23 HC [dia3] – je hebt de doodstraf verdiend, maar de rechter verscheurt het vonnis, en spreekt je vrij, omdat zijn Zoon in jouw plaats de schuld op zich nam.

Die geweldige belijdenis: *God schenkt mij, zonder enige verdienste van mijn kant, alleen uit genade, de volkomen voldoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus.* [dia4] *Hij rekent mij die toe alsof ik nooit zonde had gehad of gedaan, ja alsof ik zelf al de gehoorzaamheid had volbracht die Christus voor mij volbracht heeft.*

Dit tot in je tenen beseffen is zo geweldig! Zo heerlijk evangelie!

Genade verandert je.

Preken n.a.v. Galaten [dia5] – geen evangelie+, geen Jezus+ nog wat.

Reactie van verschillende kanten: ja maar...

... lekker makkelijk, kun gewoon doen waar je zelf zin hebt

... je moet toch wel als kind van God leven

... de HERE wil toch wel dat we naar zijn geboden leven

Het was ook de reactie van de Rooms-Katholieke kerk in de tijd van Maarten Luther en Johannes Calvijn: ja maar... [dia6]

... maakt dat *sola gratia* (alleen genade), maakt dat de mensen niet zorgeloos en goddeloos?

Nou, niet dus. Want genade verandert je.

Zoals de Catechismus tegen die kritiek van de Rooms en inbracht: [dia7] *het kan niet anders of ieder die door waar geloof in Christus ingeplant is, brengt vruchten van dankbaarheid voort.*

Dat kan niet anders, want genade verandert je. Echt.

Alleen, het luistert wel nauw.

Daar bedoel ik mee, dat het wel belangrijk is wat er van binnen bij je gebeurt.

Vanuit welke motivatie je denkt en praat en handelt.

Waarom je de dingen doet die je doet. Wat je *drive* is.

Belangrijk om oorzaak en gevolg niet te verwarren, of erger nog: om te draaien.

[dia8] Begin van alles is genade. Daar mag de focus op zijn. Daar moet je steeds weer naar terug, naar God, de bron van genade.

[dia9] De rest volgt vanzelf.

Maar als je ons goeie (of juist vaak minder goeie) gedrag centraal stelt, dan kom je al snel in de oordelende (en vaak veroordelende) modus – dan zit je veel meer te kijken naar wat anderen doen of wat anderen van jou vinden.

Dat vind ik ook zo mooi en waardevol aan de kinderdoop.

Kijk naar [dia10] Erik Lubberts – zo klein, zo afhankelijk. Hij kan nog helemaal niks.

En toch zegt God dan: Erik, je mag erbij horen, Ik wil ook jouw God en Vader zijn.

Want het is niet belangrijk wat jij doet, belangrijkste is wat Ik doe/heb gedaan/zal doen.

Kerken die alleen maar de volwassendoop hebben lopen toch het risico dat het geloof en het gedrag van mensen teveel nadruk en aandacht krijgt.

Het luistert nauw: ik zeg niet dat geloof en gedrag niet belangrijk zijn – dat zijn ze zeker wel. Alleen: het is *gevolg*. Gevolg van wat anders.

[dia11] A is steeds wat God doet: dat je van zijn genade mag leven.

[dia12] B is wat daar uit voortvloeit: geloof en daden (en zelfs dat is nog weer werk van zijn Geest!)

Want het is ons verlangen dat Erik straks als 'ie groter wordt ook van de HERE gaat houden, en Jezus wil volgen. Daar bidden we om, daar hebben wij – Leon en Jolanda, de grootouders, en wij allemaal als kerkgemeenschap een taak ik: vertellen over God en de geschiedenis van zijn volk, over Jezus en zijn sterven voor jou, voorleven, laten zien hoe mooi en goed het leven met God is.

Ja maar... kun je dat echt zo stellig zeggen: '*het kan niet anders*'? Dan lijkt het toch haast dat het vanzelfsprekend is, automatisch gaat?

Nee, we kennen [dia13] geen verbondsautomatisme.

Het is niet zo dat Erik met zijn doop een ticket voor de hemel heeft gekregen.

Het is niet vanzelfsprekend dat hij gaat geloven.

De heilige Geest moet hem zo leiden dat Erik tot geloof komt, zich steeds weer bekeert, wedergeboren wordt.

Geen automatisme, geen vanzelfsprekendheid.

Daarom hebben we dat briefje gelezen geschreven aan de engel (de voorganger) van de gemeente te Laodicea.

[dia14] *Dit zegt Amen, de getrouwe en betrouwbare Getuige, het begin van Gods schepping: Ik weet wat u doet, hoe u niet koud bent en niet warm...*

Jezus is hier aan het woord, Hij die het eerste en laatste woord spreekt: de Amen.

Dat betekent dat wat Hij nu gaat zeggen, vol grote ernst is.

Zoals al die uitspraken die Jezus deed toen Hij op aarde was en die beginnen met: *Voorwaar, voorwaar Ik zeg u...* (daar staat in het Grieks ook '*amen, amen...*').

Er klinkt scherp en bitter verwijt.

Jullie zijn niet heet en niet koud maar lauw. Om uit te spugen, zo vies!

[dia15] Hier wordt het beeld gebruikt van iemand die dorst heeft.

Er wordt drinken aangeboden, en als het warm is, is niks lekkerder dan koel water.

En als je koud bent is juist een warme drank heerlijk en verkwikkend.

Zo proeft de Here Jezus de gemeente die zijn Naam draagt.

Maar bah, wat vies: het is geen verfrissende koele dronk, en ook geen verkwikkende hete, maar vies lauw water. En zoals dat gaat in oosterse landen: ze spugen het gewoon uit. Weg ermee. Hier

heb je niets aan.

Zo'n vergelijking als het gaat om een gemeente van Christus zet je wel aan het denken.

Blijkbaar kan dat voorkomen, dat de kerk een lauwe, flauwe boel is, waar je niet heet of koud van wordt.

Maar dat is dan een gemeente die door het Hoofd van de kerk wordt uitgespuugd.

Wat was er in vredesnaam aan de hand in [dia16] Laodicea, dat hen zo'n vreselijk oordeel treft? Laodicea was een welvarende stad, [dia17] bekend om z'n geldwisselhandel, z'n textiel (wol en zwarte stoffen) en om z'n geneesmiddelen.

Daar werd heel wat geld aan verdiend. De mensen hadden het er goed.

Kenmerkend voor de mentaliteit is, hoe er gereageerd werd toen in 60 na Christus de stad door een aardbeving werd verwoest.

Toen wilde men geen hulp van buitenaf aanvaarden - dat was hun eer te na.

Nee, men wilde met eigen middelen de boel weer opbouwen: [dia18] *selfsupporting*.

Het waren echte doe-het-zelvers. *Ik ben rijk en ik heb mij verrijkt en ik heb aan niets gebrek.*

Dát was de cultuur geworden, ook in de kerk.

Men had het allemaal goed voor elkaar en was niet afhankelijk van wie of wat ook. Geld genoeg, mooie spullen, alles wat je hartje begeert. Er is niets te wensen over.

Vruchten genoeg: dure merkkleding en luxe artikelen, huizen en auto's, tv's en computers, DVD's, en ik weet niet wat voor gadgets. Vruchten genoeg.

Maar of dat ook vruchten van de Geest zijn?

Het was een zelfvoldane boel geworden. Een en al gezapigheid.

Dik tevreden, nergens voor warm te branden.

En als er dan eens iemand riep om meer geloof, meer vrucht, meer dienst... dan werd er gezegd: *waarom? Het gaat toch goed zo!?*

Denkt de Heer van de kerk er ook zo over?

Luister naar zijn aanklacht: [dia19] *Ik ken uw werken... jullie weten blijkbaar niet dat jullie met al die rijkdom de ellendige, jammerlijke, arme, blinde en naakte zijn geworden.* Het lijkt allemaal prima, maar het is de vraag of dat ook echt zo is.

Houd je jezelf niet voor de gek?

Ik ken uw werken – is daaraan wel te zien en te merken, dat je bij Mij hoort, kind van God bent?

Past jouw mentaliteit bij die van Christus?

En dan gaat de Here Jezus Zelf zeg maar Koopman spelen.

Hij raadt aan vanaf nu bij Hem te kopen. En dan precies datgene, wat ze menen al te hebben:

[dia20] goud, kleren en ogenzalf.

Alleen, het goud dat Hij geeft is in het vuur gelouterd en echt rijk makend (van eeuwigheidswaarde).

En de kleding die je bij Hem krijgt is niet trendy zwart maar wit (priesterkleding, feestkleren)!

En de ogenzalf die bij Hem verkrijgbaar is geeft je echt het zicht op de werkelijkheid terug (verlangen naar genezing door Christus).

Terwijl de mensen van Laodicea zeggen '*Niks nodig koopman, van alles voorzien*', dringt Jezus aan: [dia21] *O alle dorstigen, komt tot de wateren, en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet. Ja komt, koop zonder geld en zonder prijs wijn en melk.*

Hij dringt aan, want het laat Hém niet lauw hoe het met zijn gemeente gaat!

Hij heeft zijn kinderen lief.

En het is zijn liefde die hen lokt, trekt, aanspoort, oproept, tuchtigt.

Die Ik liefheb bestraf en tuchtig Ik. Onze Heiland kent geen eindeloze tolerantie en onverschilligheid. Nee: *wees dan ijverig en bekeer u!*

Kijk, [dia22] daar heb je het: als er geen vruchten van dankbaarheid zijn, vraag je dan af of je wel dankbaar bent. Of je wel in de genade van Christus wilt staan.
Vraag je dan af of je wel echt en helemaal *uit genade* wil leven.
En als dat niet zo is, bekeer je dan.
Want genade verandert je – *dat kan echt niet anders...*

Een diep verlangen om Gods wil te doen. Met inzet en overtuiging.
Actief. Bewogen. Betrokken. Gul. Vrijgevig.
Door de heilige Geest in vuur en vlam gezet voor de zaak van God.
Altijd op zoek naar een mogelijkheid om God te eren en de naaste te helpen.
En als het niet meer met daden kan, dan maar met woorden.
En als het niet meer werkend kan, dan maar biddend.
Met passie, *geestdrift*, *enthousiast* alleen en samen met anderen de bijbel onderzoeken,
Schatgraven, Levend Water putten uit de Bron.
Leven in de genade van Christus en zo vruchtbaar zijn.
Want genade verandert je – het kan niet anders.... Amen [dia23]